

DENÍK NOOBA

Jak se v nacistickém
Německu psalo
o Stalingradu?

akcido recenzuje
IS-3 a Tiger II

BIA a CSA:
Proč se nemají rádi?

Svět eSportu
by cNNk

ingiiho škola map:
Tundra, Himmelsdorf

Silentstalker:
"Kauza CzechOut"?
Nestálo to za to...

Věřte tomu nebo ne, ale nápad vydávat časopis o World of Tanks, v češtině a pro českou komunitu, netištěný, distribuovaný digitálně, vznikl dávno předtím, než podobný projekt spustili v anglické části EU fóra. Protože jsme ale líná pakáž, časopis nakonec vychází až nyní, s blížící se aktualizací 8.9 a protože jeho duchovním otcem jsem já, nemůže se jmenovat jinak, než **DENÍK NOOBA**.

V každém čísle bychom vám rádi přinesli rozhovor se zajímavou osobou české WoT scény. Asi jsme nemohli začít nikým jiným, než **Silentstalkerem**. Spousta lidí ho uznává kvůli jeho blogu, spousta lidí ho nenávidí kvůli jeho názorům na českou komunitu a rozpoutání "*kauzy CzechOut*" na konci loňského roku. Jak se dostal k WoT? Kdy naposledy chtěl svůj blog zavřít? A jak se dnes dívá na bezmála rok staré události? To vše se dočete ve velkém rozhovoru, který je jedním ze dvou hlavních témat prvního čísla. Tím druhým je nenávisť, kterou mezi sebou pečlivě pěstují dva největší československé WoT klany, **BIA** a **CSA**.

Jsem rád, že spolupráci na časopisu přijali tři lidi, kterých si vážím. Prvním je **akcido**, zřejmě první a rozhodně nejnámější český recenzent tanků, dvacet tisíc odběratelů a tři miliony zhlédnutí hovoří o kvalitách jeho recenzí dostatečně. V prvním čísle vám zrecenzuje **IS-3** a **Tiger II**. Dalším zkušeným borcem v redakčním pelotonu je **cNNk**, který bude psát o **eSportu**, sám v něm zkušenosti nemám, proto si rád přečtu, jaké se odehrály turnaje, kdo a jak na nich uspěl. Třetím do party je **ingii**, který mě už před časem oslovil pro spolupráci a jeho skill ho dle mého více než opravňuje popisovat taktiky, kterými se dají hrát jednotlivé mapy, napoprvé to bude legenda **Himmelsdorf** a nová mapa - **Tundra**.

První číslo doplňuje historický článek o tom, jak německý tisk psal během války o Bitvě o Stalingrad, je nesmírně zajímavé číst, jak se "*vyhráváme*" postupně v nacistickém tisku měnilo na "*musíme vyhrát*" a nakonec na "*nesmíme prohrát*".

Velkou specialitou prvního čísla (nezvykejte si) je **soutěž o luxusní sběratelskou edici World of Tanks** s kódem na kupu goldu a velice žádaný, ale prakticky nedostupný tank **PzKpfw II Ausf. J**, který jsem pro tuto příležitost osobně přivezl přímo z Běloruska. V dárkové krabici je i knížka o bitvě o Moskvu s vlastnoručním věnováním od SerBa, stříbrný WoT přívěšek a pár dalších věcí, které se těžko shánějí, protože boxů bylo vyrobeno všehovšudy 5000 a drtivá většina už je rozebraná.

Takže si užijte první číslo, pokud byste s námi chtěli spolupracovat, pište na carramba66@seznam.cz, pokud nás budete chválit, čiňte tak hlasitě a pokud nás chcete kritizovat, buďte, prosím, shovívaví, děláme to bez jakékoli podpory, zadarmo a ve svém volném čase. Pokud nebudete Deník Nooba číst v mobilu nebo tabletu, doporučuju ho vytisknout (alespoň první stránku barevně) a sešitý nechat na záchodě, tam se podobné věci čtou nejlíp.

Siemka!

carramba66

Silentstalker: "Kauza CzechOut"? Nestálo to za to...

Silenta jsem osobně poznal na komunitním srazu na konci loňského roku v armádním muzeu na Žižkově. Už v té době byl jedním z nejznámějších členů české komunity a začínal se svým, dnes již legendárním blogem For the Record. Pár týdnů poté, jaksi mimochodem, právě na něm vydal nenápadný článku, který život komunity obrátil vzhůru nohama. Několik velmi tvrdých obvinění na adresu třetiny oficiálního českého komunitního týmu, podpořené důkazy, přineslo jeho stránkám značnou pozornost. Ovšem díky velmi soukromé povaze důkazů se ale také rychle rozšířily zástupy nepřátel, které si díky své "veselé povaze" již dříve udělal na českém fóru. Článek byl stažen, Silentstalker dostal rychlý ban a jakákoli zmínka o jeho obviněních byla na oficiálním fóru tvrdě trestána. V české komunitě však ožily dávno zasuté samizdatové pudry našich otců a text se začal šířit mailem zkopírovaný ve Wordu. Výsledkem bylo bleskové interní šetření a přes intenzivní obhajobu nakonec odchod členky komunitního týmu z Wargamingu.

Od doby "kauzy CzechOut" jsem se se Silentem osobně viděl ještě několikrát a stále na mě působí dojmem bonvivána, světáka, který má život v malíku. Čas mezitím obrousil hrany a tak se mohl vrátit i na oficiální českou komunitu, kde znovu sbírá body za překlady z ruského fóra.

WoT je tvoje první MMO hra, nebo jsi tomuhle typu zábavy propadl už dřív?

No, jestli "propadl", to úplně nevím, ale před World of Tanks jsem jeden čas hrál i World of Warcraft a velice letmo jsem vyzkoušel i jiná MMO, jako Star Trek Online, nebo The Old Republic, ale ta mne nechytla.

Často slýchám chválu na tvou historiografickou odbornost, byl právě to důvod, proč ses začal zajímat o World of Tanks?

Nemyslím si, že bych měl nějakou zvláštní odbornost, ani že jí někdo často chválí. Například s Tuccym se srovnávat nemohu ani náhodou (na druhou stranu, na forech WoT znám asi jen dvě-tři osoby, které mohou). Můj zájem o World of Tanks tak nějak vyplynul z faktu, že kdysi existovala taková tanková hra (devadesátá léta), kterou jsem si hodně oblíbil (nevzpomenu si bohužel, jak se jmenovala), člověk tam mohl řídit různé tanky a tak. Tehdy se mi moc líbila a (snad i v návalu nostalgie) jsem si jednoho dne říkal, že by bylo super si takovou hru zkusit na moderní platformě. No a to bylo zhruba v době, kdy vyšly World of Tanks, takže jsem to zkusil a už o toho zůstal. Můj (tehdy zkomírající) zájem o obrněnou techniku hra World of Tanks oživila.

Jak jsi na tom vlastně se skillem, když si to tak uvědomuju, tak jsem s tebou vlastně nikdy nehrál. Byls někdy v nějakém klanu?

Jsem průměr (někde kolem 52-53 procent winrate). Nejsem v žádném případě univerzální hráč, například těžké tanky a lehké tanky mi vůbec nesedí, nejlepší výsledky mám asi s TD, ale třeba arty jsem nikdy nehrál. V klanu jsem byl ve Steel Vortex, ale jen nedlouho a víceméně jako náhradník. V současnosti jsem v českém "společenském" klanu, hlavně kvůli pokecu a tak.

Co ty a WoT dál, jak vidíš jeho vývoj a svou účast na hře?

To je dobrá otázka. Za poslední půlrok (od "zrodu" FTR) jsem přemýšlel několikrát, že "s tím seknu", momentálně hraju jen málo, ale jsem zvědavý na japonské a české tanky (v EU stromě), takže zatím se "držím" :)

Kdy a proč tě napadlo psát blog o World of Tanks?

FTR je znouzectnost – původně byl vytvořen v době "aféry Czechout" jako záloha pro moje posty (historické apod.), kdyby se někdo rozhodl dát mi banán a moje staré posty promazat (což se nakonec také stalo, spousta mých postů – i historických – zmizela).

Chtěl jsi původně psát jen o hře, nebo od začátku bylo záměrem dělat i články o historii?

Tak asi oboje, řekl bych. Když se podíváš na staré posty v historické sekci, najdeš tam historické překlady ode mne, tohle mne bavilo i před FTR.

Kolik lidí v současné době na FTR dělá?

Podle toho, co myslíš tím "dělá". V podstatě jen já s tím, že EnsignExpendable, Zarax a Priory_of_Sion (až na Zaraxe všechno Američané) občas napíšíou článek na téma, které je baví, ale v poslední době se jejich aktivita spíše utlumila v souvislosti s osobním životem. Občas postuji články od externistů, ale to jen vyjíměčně, protože většina takových postů obsahuje vážné chyby a někdy jde čistě o něčí trolling, takže obecně jde většinou o lidi, které znám a kterým věřím, jako jsou SoukouDragon a Daigensui a jejich články o japonských tancích. Technické problémy řeší většinou Edrard, pokud je to něco, s čím si neporadím, ale toho zatěžuji myslím jen minimálně.

Jak došlo k jeho přesunu z blogspotu na wot-news?

Pomalou :) Asi takhle: někdy v červnu jsem si říkal, že s FTR a hrou obecně skončím, protože – když to řeknu zcela otevřeně – mi blog zabíral spoustu času (i dnes to je kolem tří hodin denně) a nic jsem z toho neměl. V té situaci přišla neuvěřitelně štědrá nabídka od Edrarda, majitele wot-news, což je asi nejčtenější WoT blog na světě a rozhodně nejčtenější ruský WoT portál. Měl zájem na spolupráci v tom smyslu, že já mu občas pomůžu s angličtinou, resp. posílám mu novinky z EU a US serverů a on bude hostovat FTR na svém serveru a poskytne technickou podporu, která se ukázala být neocenitelnou, protože já sám jsem, co se programování blogu týče, "levý jak turecká šavle". Jako bonus jsme se dohodli na reklamách na blogu, abych "z toho psaní něco měl". Na oplátku jsem já slíbil, že už nebudou žádné masivní leaky ze supertestu, jako byly kolem dubna a května a že nebudu zveřejňovat a řešit některé další věci ohledně Wargamingu (jejichž původ byl i tak nejasný). Na tomto základě se blog přesunul a po vychytání několika problémů funguje dodnes. Za sebe mohu říct, že Edrard je jeden z nejochotnějších a nejschopnějších lidí, co jsem kdy potkal a bez jeho velkorysosti a pomoci by blog FTR už asi neexistoval.

Žádné masivní leaky ze supertestu? Další věci ohledně Wargamingu? Rozved' to trochu, prosím.

Tak myslím, že první část je celkem jasná - kolem patche 8.5 bylo úniků ze supertestu skutečně velké množství a většina jich šla přes FTR. I přes likvidaci evropského supertestu se Wargamingu nepodařilo zbavit se několika leakerů (vždy jsem psal, že leaky pocházely z Ruska). Součástí dohody s wot-news byla snaha WG zbavit se tohoto zdroje úniků a já souhlasil - i mně bylo jasné, že v případě pokračování úniků takovým tempem by dříve nebo později

Wargaming sáhl po skutečně drastických opatřeních a tato dohoda představovala určitou olivovou větev. Na oplátku FTR dostává informace stejně brzo jako wot-news.com a Edrard z wot-news dostává oficiální informace ještě dříve, než např. community contributoři, takže jde opět o poměrně výhodný "obchod". Co se týče druhé části otázky, tam nebudu zacházet do přílišných detailů - řekněme, že ne všechno, co se leaknulo jsem někde zveřejnil a něco z toho pochází ze zdrojů, které používám nerad. Objevila se například informace o postupných nerfch koeficientu výdělu tanků Type 59, T34 a Lowe, u Lowe to bylo tuším přes dvacet procent méně výdělu od jeho uvedení, nicméně nakolik to je pravda nebo není je otázka. Druhá kategorie jsou pak věci lidově řečeno "o hubu", například nedávný leak interních informací z Číny, ale to není nic, co by se týkalo hráčů a hry a spadá spíše do roviny právní a finanční. Podobné informace řeším s Edrardem a ruským Wargamingem

Jaké jsou další plány, nebudeš dělat redesign? Možná by si to FTR zasloužilo...

Určitě, tenhle měsíc. Jak přesně to bude vypadat ještě nevím, ale hrubou představu mám.

Zaslechl jsem, že WG zvažovalo některé stroje z "tvého" stromu waffenträgerů použít do hry, můžeš to potvrdit nebo vyvrátit?

Tohle tvrzení je poněkud přehnané, bylo to takto: před pár měsíci jsem publikoval na starém FTR článek, kde jsem jako tier 8 navrhl jeden model Waffentrageru Rheinmetall pro řadu německých stíhačů tanků, založených na platformě 38t/38d, pocházející původně z Doylovy serie publikací "Panzer Tracts". Jeden developer z týmu WG si článek přečetl, stroj se mu líbil a začalo se uvažovat o jeho implementaci – čili to není "můj" stroj, nicméně mne potěšilo hlavně to, že v Rusku ve WG o FTR vědí a že si to tam někdo přečetl. Tu informaci jsem se dozvěděl týdně před zveřejněním sestavy té německé větve od třetí "zainteresované" osoby – tehdy jsem tomu nevěřil, ale ukázalo se, že je to pravda.

"Kauza CzechOut"

Jak dlouho jsi se znal s CO do chvíle, než jsi na FTR zveřejnil ten známý článek, jaký byl váš vztah?

Czechout... hm. Těžko komentovat něco, co se stalo před téměř rokem a myslím, že je to i asi zbytečné. S Czechout jsme spolupracovali asi půl roku, možná tři čtvrtě – přesně si nevzpomínám. Není to něco, co bych chtěl ještě moc řešit. Prostě jsme vycházeli normálně a to se pak změnilo.

Zvažoval jsi dlouho, zda ten článek zveřejnit?

Asi týden. Ovšem musím podotknout, že asi měsíc před jeho zveřejněním jsem jeho obsah poslal Overlordovi. Ten mi poděkoval, ale nedělo se nic (respektive já žádný "postup" neviděl, až posléze jsem se dozvěděl, že celá věc byla v šetření, to už ale bylo "po všem").

Proč nakonec převážila vůle zveřejnit jej?

Zlost na Czechout. Nejsem moc dobrý člověk a nikdy jsem netvrdil, že ano.

Co se z tvého pohledu dělo po zveřejnění?

To, co se dalo očekávat: dostal jsem ban na forum (který byl později zrušen), strhla se nějaká ta mela. Jediné, co se pro mne změnilo byl můj postoj k Ectarovi (anglický community organizer), kterého jsem předtím nemusel, ale potom jsem ho začal poměrně solidně nesnášet za jeho postoje.

Četl jsi, co na svou obhajobu uvedla CzechOut?

Nemyslím, tedy kromě pár neurčitých postů. Pokud tam bylo někde něco víc, nevzpomínám si.

Udělal bys to dnes, po tom všem, co se dělo po zveřejnění toho materiálu?

Ne. Nestálo to za to.

Byl jsi s CO nějak v kontaktu od zahájení celé kauzy? Slyšel jsem, že ti psala a vyčetla ti to.

Telefonovali jsme si a pár mailů proběhlo. Nic, co bych chtěl rozebírat.

Co si myslíš obecně o kvalitě českého komunitního týmu a českých moderátorů?

Hm, záludná otázka. Je mi jasné, že Tuccy mne moc nemusí, ale na druhou stranu, za svoje znalosti a svou dobrou povahu má můj obrovský respekt. Dargnon je sympatický, ale nikdy jsem ho nepotkal. Karlie neznám, sympatická mi moc není a věřím, že je to vzájemné, není to moje "krevní skupina". Celkově si nemyslím, že by se kvalita od doby Czechout nějak výrazně zvýšila a vzhledem k faktu, že jsem minulý rok určitým způsobem (byť zprostředkovaně) poznal, jak WG komunitní oddělení funguje si myslím, že by se dala udělat spousta zajímavějších věcí a nápadů a argument "nemáme čas" vnímám jako neopodstatněný – tato doměnka je ovšem založená na situaci, která byla za Czechout. Je možné, že se od té doby celý chod WG změnil, ale - kdo ví. Moderátoři – momentálně nemám dost informací, abych hodnotil, ale my oba se známe s ClearEvilem osobně a je to pohodář, takže jeho zařazení jako moderátora vnímám jako pozitivní změnu. Samostatnou kapitolou je pak "kvalita" překladů na portálu, na kterou si hráči opakovaně stěžovali.

Jsi známý svým kritickým postojem k české komunitě, jak bys charakterizoval vývoj svého názoru na českou část hráčů World of Tanks?

Tohle také není úplně jednoduchá otázka. Musím se přiznat, že jsem k WoTku přicházel s určitým

předsudkem vůči české herní komunitě. Ve World of Warcraft jsem se “českému” serveru (Drak’Thul) vyhýbal jako čert kříži, tamní komunita byla skutečně hrozná, neustálé hádky, naschvály a konflikty – česká WoT komunita je o dost lepší. Ze začátku bych řekl že bylo vše v pohodě, ale vždy mi vadilo nekonečné fňukání, protipolské výpady a jistě si mnozí vzpomenou, že jsem jeden čas Wargaming pravidelně “bránil” (tedy, v rozumných mezích), z čehož vyplynula řada střetů. Ten vztah se vyostřil až loni v létě mým “působením” na neoficiálním fóru v konfliktu mezi jeho vedením, které jsem začal skutečně nesnášet (to se nezměnilo dodnes) kvůli jejich chování a dalším kauzám (“čínské goldy”, “peníze od Wargamingu pro Tankodrom” a další). Od té doby až do mého “exilu” ty vztahy zůstaly vyostřené, protože v té době spousta návštěvníků oficiální sekce fora byla zároveň aktivní na neofiku a také vzhledem k faktu, že Czechout nebyla (po několika výstupech prominentních neofikařů) neofiku v žádném případě nakloněna. Ale to už je dávno – troufám si říct, že se spousta hran obrousila, jak se říká. V současné době nevnímám na fóru žádné vyložené nepřátelství, až na výjimky pochopitelně. Co mi ve vztahu k českým hráčům otevřelo také oči jsou “exulanti”, tedy čeští hráči, co jsou aktivní v anglické sekci, ale do české nechodí. S několika jsem si skvěle pokecal. V současné době nevnímám českou komunitu jako výrazně horší než ostatní, i když nějaké to fňukání zůstalo, takže se dá říct, že se můj pohled skutečně změnil k lepšímu.

Po čase jsi se vrátil na oficiální komunitní fórum, měl jsi od té doby nějaké problémy? Připomínají ti lidi starou kauzu často?

Až na drobnou hádku s jedním člověkem (který spadá do té hrstky lidí, které jsem nesnášet nepřestal) ne.

Budeš se účastnit komunitních srazů a jak hodláš na českém fóru účinkovat dál, budou pokračovat tvé překlady odpovědí vývojářů?

To netuším, ale je možné, že se ještě někde objevím, pokud v době dalšího srazu budu ještě pořád aktivní ve WoT. Překládat – podle časových možností ano, vždy je jednodušší a jistější, když to přeloží jediný člověk.

akcidova tanková akademie

Dnes poprvé vám přinášíme akcidovy recenze strojů z World of Tanks. Každý tank bude hodnocen jedním celkovým kritériem plus pěti subkritérii, přičemž všechna kritéria budou hodnocena až pěti hvězdičkami (více hvězdiček je lepší, v případě obtížnosti hraní čím více hvězdiček, tím lehčí je s tankem hrání), přičemž tanky hodnotíme oproti konkurenci na stejném tieru. Pro první díl si akcideo připravil recenze německého těžkého tanku Tiger II a sovětského IS-3.

Tiger II ★★★★★

Rychlost:
Obratnost:
Výzbroj:
Pancéřování:
Obtížnost hraní:

Tiger II je německý tank 8. tieru, je součástí těžké linie, zakončené supertěžkým tankem E-100. Vzhledem ke své proslavenosti se často stává cílem hráčů, kteří pak mohou být zklamáni, nebo minimálně překvapeni tím, jak se Tiger II hraje.

Hlavním cílem by mělo být hrát Tiger II aktivně. Ačkoli všechna děla už od stockového jsou vcelku kvalitní a zejména velmi přesná, tento tank by neměl být hrán jako sniper, protože jeho pancíř ho předurčuje k aktivní hře v první linii. Preferovaným kanónem by měla být dlouhá 105mm, která má sice nižší DPM, než dlouhá 88mm, ale získává na penetraci a vyšší DMG na jeden výstřel. Je to také jediný kanón, se kterým byste se neměli ztratit i v bitvách vyšších tierů, zbylé dva kanony už tam hodně ztrácí na penetraci. Přestože topový motor udělí tanku celkem slušnou obratnost a rychlost, kterou je stroj schopen udržet, celková dynamika tanku je nižší, zejména věž se otáčí poměrně pomalu. Tiger II je proto náchylný na utočení, hlavně pokud ho jede méně zkušený hráč.

I po nerfu předního spodního pancíře má stroj slušnou pasivní ochranu, zejména pokud jej osadíte topovou věží. Ta sice nemá tak sklopený pancíř, ale je narozdíl od stockové věže je poměrně silná a dobře odráží. Nejčastěji vás soupeři střílí do poklopu a předního spodního pancíře. Chránit je nutné i boky, které jsou poměrně slabé, proto když budete úhlovat (natáčet tank k soupeři šikmo, abyste pancíř efektivně zesílili), nesmíte to přehnat, protože pak vás bude možné střílet do bočních částí tanku.

Mnou doporučené vybavení:

Mnou doporučené skilly posádky

Velitel:

Střelec:

Řidič:

Radista:

Nabíječ:

IS-3 ★★★★★

Rychlost:
Obratnost:
Výzbroj:
Pancéřování:
Obtížnost hraní:

IS-3 je sovětský tank 8. tieru, je součástí těžké linie, zakončené těžkým tankem IS-7. Vzhledem ke svým herním vlastnostem a snadno zvládnutelnému stylu hraní je velmi oblíbeným strojem pro velké množství hráčů. IS-3 je mnohem pohyblivější a obratnější než Tiger II a jeho největší síla je v agresivním stylu boje na krátké a střední vzdálenosti.

IS-3 sice nedisponuje tak silným pancířem jako např. Tiger II, ale díky jeho velkému naklopení má tendenci střely odrážet. Přesto by hráč měl mít na paměti, že přední pancíř by neměl vystavovat nepřátelské palbě. Vzhledem ke tvaru IS-3 pak není vhodné natáčením podvozku měnit úhel předního pancíře, neboť „šípovitý“ přední horní pancíř se tím stává mnohem zranitelnějším. Boky jsou dobře chráněny a lze celkem efektivně využívat taktiky tzv. sidescrapingu, což je pro městské souboje velká výhoda.

Topová věž IS-3 je pak velmi dobře opancéřovaná a s jejím prostřelením mají problém i X. tiery. Věž však disponuje velkým, nepříliš známým weakspotem, který je pro mnoho tanků vyšších než je IS-3 snadno dosažitelný. Jedná se o plát střechy věže přímo nad dělem. Přesto při dobrém postavení, se stává IS-3 pro většinu VIII. tierů neprůstřelnou. Také nízký profil IS-3 způsobuje, že jste mnohem hůře odhalitelní, než jiné tanky. Pozor ale na vlastní dohled tanku, který patří mezi VIII. tiery k těm podprůměrným.

S vyzkoumáním topového děla se stává z IS-3 obávaný protivník. Toto dělo totiž disponuje velkou penetrací, velkým primárním poškozením a relativně slušnou DPM. Vzhledem k jeho nepřesnosti, jak již bylo výše uvedeno, se hodí spíše na blízké souboje. Je nutné také počítat s jeho velmi špatnou depresí a vyhýbat se terénu, při kterém odhalíte spodek tanku a nevyužijete tak velmi dobře pancéřované věže tzv. hulldown. Ideální pro tento tank je styl soubojů „peek-a-boo“ tzn. vystřel a schovej se.

Mnou doporučené vybavení

Mnou doporučené skilly posádky

Velitel:

Střelec:

Řidič:

Nabíječ:

BIA a CSA: proč se nemají rádi?

V poslední době se intenzivně diskutuje o vztahu dvou největších českých klanů, **CSA a BIA**. Wargaming před několika týdny vítězům kampaně klanových válek rozdával americké střední tanky M60 a kdo se trochu orientuje, všiml si, že tato jinak bohulibá akce chlapců z Minsku, vyhloubila mezi dvěma nejlepšími českými klany, které se nikdy neměly dvakrát v lásce, příkopy přímo epických rozměrů. Proto jsme oslovili vrchní velitele BIA a CSA s žádostí o dvojrozhovor, stejné otázky, stejný prostor na odpovědi. **Webstr** (CSA) přijal, **DDDave** (BIA) nás odmítl, nutno podotknout, že slušně a velice zdvořile. V prvním čísle vám proto přinášíme Webstrovu odpovědi na dotazy, které se týkají vztahu obou klanů, věříme, že kluci z BIA třeba budou chtít zareagovat v některém z příštích čísel.

Co tě přivedlo k WoT?

Hráč ze starého klanu, respektive flotily ve hře Navyfield. WoT bylo tehdy v plenkách. Po cca 1-2 měsících co on a několik dalších spamovali naše fórum povídáním o WoT, jsem si řekl, že to teda zkusím taky. Nějak mě to chytlo a viděl jsem tu i potenciál pro budování velkého CZ/SK klanu, což bylo v NF velice obtížné. Tak jsem z lodiček přešel na tančíky.

Co považuješ za prozatím svůj největší úspěch na random a co na klanové scéně?

V randomu 15 killů v jedné bitvě. Ve WoT je sice psáno 14, ale já vím, že ten poslední, který mi vyžral noob co byl v bitvě AFK prvních 10 minut, byl stejně můj.

... pro nevěřící mám replay.

Na klanové scéně jsem nejvíce hrdý na to, jakým způsobem jsme zvládli začátky CW. Tehdy jsme do tří dnů od startu CW dobili Česko, Moravu a Slovensko.

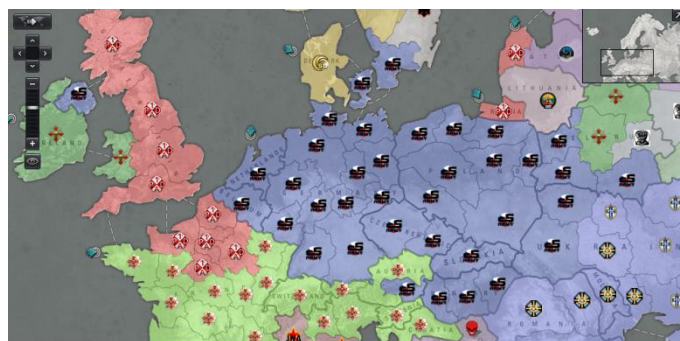
Pokud se nepletu, tak to je něco, co zatím žádný jiný CZ/SK klan nedokázal - držet zároveň Čechy, Moravu a Slovensko, a to již uběhly od startu CW dva roky. A zároveň, že jsme do konce prvního měsíce CW ve střední Evropě dominovali počtem cca +/- 40 držených území.

To je opět rekord, který se asi už nikomu překonat nepodaří, ač všechna čest našim konkurentům, kteří se již několikrát začali této hranici přibližovat v rozmezí 10-20 území.

Kde jsou podle tebe kořeny špatných vztahů CSA a BIA?

Důkladné analyzování toho kde a čím to asi začalo, by bylo na delší povídání, a byl by to motiv na celé jedno další číslo. Ovšem vezmu-li to velmi zkráceně, tak za hlavní zhoršení vztahů CSA - BIA, oproti dobám dávno minulým, na úroveň dnešní, může především několik zhrzených ex-členů CSA, co kolem sebe šířili lži, pomluvy a polopravdy tak dlouho, až se tyto jejich lži staly v očích těch co neměli přístup k informacím, pravdou.

Nejlíp by na tu situaci asi pasoval výrok od Goebbelse: "*Stokrát opakovaná lež se stává pravdou,*" což bylo přesně to, co se stalo, a co přispělo k velmi prudkému zhoršení vztahů mezi klany - několik ex-

členů CSA, co kolem sebe šířili zlobu a nenávisť.

Máš v BIA nějaké známé, kamarády, někoho, s kým bys mohl kdykoli dát četu?

Známých ano. Je tu několik relativně nedávných členů CSA, co jsou v BIA a se kterými nemám problém komunikovat. Roty a čety hrají ale především s hráči z CSA, pokud není online nikdo z 1. divize, zahrají si s někým ze 2,3, ... atp.

Šel bys někdy do BIA?

Ne. Moje hráčské srdce patří CS Army. Pokud byste i vy sami založili vlastní klan, zažili jste v něm tolik dobrého i zlého, radostí i strastí, vložili do něj tolik ze svého času a úsilí o to aby se mu dobře dařilo a vzkvétal, plně byste pochopili, proč říkám ne - do jiného klanu bych nešel.

Jaká je v CSA v souvislosti se současným vývojem na mapě klanových válek?

Velmi optimistická. Je vidět, že kroky které jsme před nedávnem v CSA podnikli, přinesly zkvalitnění hráčské základny napříč našimi aktivními divizemi, což se opět začalo promítat i do CW mapy. Dále jsme také po ukončení činnosti nejstarší aliance ve WoT - G5, jíž jsme byli spoluzakladateli, a která defacto ukončila svoji činnost s nástupem 1. CW tažení, našli nové spojence - Zlatou alianci. Přičemž spolupráci s těmi spojenci si můžeme zatím jedině pochvalovat. Celkově tedy v klanu ohledem CW vládne dobrá nálada - boje a jejich výsledky v CW jsou opět na úrovni, která se stále zvyšuje a vidina vývoje do budoucna je tedy jedině pozitivní.

Co pro tebe znamenalo, když BIA dostala v předchozí kampani za své umístění tank M60 a CSA nikoli?

Nechci rozdmýchávat zbytečně flamy, proto to vezmu jen velmi jednoduše. V prvním tažení se celkem bezproblémově mohli objevit v TOP 30 (tedy získat M60 pro Čechy a Slováky místo Němců a Poláků) tři zástupci české komunity - [CSA], [BIA] a [BIA-2]. Neochota komunikace a pro mě částečně nejasná osobní nevraživost od jednoho muže zapříčinila, že v TOP 30 ze zmíněné trojice byla jen [BIA-2].

Ano, samozřejmě chápu, že oficiálně kamarádi být nemusíme, spojenci už vůbec ne, nemusíme se mít ani rádi, můžeme se mít dokonce i neradi, můžeme si i navzájem rozbít bábovičky - ač je to podle názoru mého, i názoru velké části CZ/SK komunity tady na fóru, jak tak občas sleduji, škoda - bylo ale velice zajímavé sledovat v závěru tažení, jak se může direktivní řízení jednoho klanu jedním mužem obrátit proti klanu samotnému - respektive proti zájmu jeho hráčů. Je totiž prostým faktem, že finálními tahy na mapě v rámci kampaně byl odepřen tank nejen [CSA] (což nikoho z BIA samozřejmě nemusí zajímat a ani něco takového nečekám, ostatně ve smyslu kampaně jsme byli soupeři), ale hlavně byl těmito rozhodnutími odepřen tank (tedy hlavní a exkluzivní odměna tažení) i klanu [BIA]. Nevím jak toto vnímají hráči [BIA], ale za sebe musím říct - pokud by situace byla opačná, bylo by mi

Aktuální mapa Evropy v CW

Současný stav na mapě klanových válek jednoznačně svědčí o kvalitě divizí klanu BIA. Po zahájení kampaně se **BIA** (tyrkysová barva) usadila v jihozápadní Evropě, kde postupně dobyla území v jižní Francii, severní Itálii, jihu Německa a Rakousku. Na severu ji ve Francii drží EXNOM (modrá), na východě (v Čechách) stojí u zdi jménem KAZNA (červená). Postupně si čistí Švýcarsko a okolní provincie a skvělou souhrou všech divizí, které jsou vyloděné prakticky všechny, zabraňuje sporadickým pokusům o rozpůlení svého území. **CSA**, která držela regiony ve střední Evropě, doplatila na ofenzivu nepřemožitelné Kazny. V současné době se proboují na kontinent invazí přes britská území (oranžová vlevo nahoře).

osobně jedno, na kterém místě některá z divizí klanu skončí a upřednostnil bych zájmy hráčů před klanovým PR.

Ostatně - M60ky v randomkách od dvou divizí by udělaly větší PR, než umístění jedné divize v kampani, na kterou se rychle zapomene. První CW tažení a jeho výsledek byl tedy pro mne osobně celkem velice zajímavý inside do toho jak funguje velení a rozhodování v BIA.

A druhá věc, kterou jsme si z prvního tažení odnesli, bylo vysvědčení CSA co se připravenosti a bojeschopnosti týče. V závěru to totiž byla pouze naše nepřipravenost, a to jak po stránce CSA divizí, které předvedly značně nesourodé výsledky, tak po stránce spojenců, respektive jejich nedostatku, že se finální boje odehrávaly v poměru 4x vs 1x

v neprospěch CSA. Toto je například fakt, který chceme do příštího tažení napravit.

Jak hodnotíš budoucnost CSA?

Velmi pozitivně. Po cca ročním období stagnace jsme před několika měsíci, v souvislosti s výsledky 1. CW tažení, rozjeli transformaci klanu, která, měla za cíl zpružnit, zkvalitnit a zefektivnit chod klanu. A myslím, že již teď mohu říci, že toto se nám celkem podařilo. Klan jsme znatelně zeštíhlili, vymezili svoji orientaci z dříve komunitního na čistě na CW a okrajově i ESL zaměřený klan. A nyní jsme ve fázi, kdy nově nabíráme pouze kvalitní hráče, a hledáme a cvičíme nové bojové velitele. Celkově tedy vidím budoucnost CSA v CW velmi pozitivně a těším se, až opět navážeme na naše dříve dosažené úspěchy v CW.

Je něco, co bys chtěl vzkázat členům BIA?

Vzkázel bych asi to samé co členům kteréhokoliv jiného klanu. Mnoho zdaru v bitvách, a na nějakou nevraživost mezi klany co se velících míst týče, se vy***te. Ti z vás, kteří mě potkali v bitvě ví, že když mě někdo pozdraví, odpovím mu zpět, a v bitvě nerozlišuji zda je z toho či onoho klanu, hlavně když je to kvalitní spolubojovník nebo férový protivník. ... Takže ještě jednou - mnoho zdaru a ať se vám v bitvách daří.

eSport by cNNk

Tato sekce se bude věnovat eSportu. Co je to eSport asi nemá cenu vysvětlovat, ve zkratce se jedná o sportovní soutěžení hráčů počítačových her a to se týká i World of Tanks.

Co by Vás mělo motivovat k soutěžnímu hraní? Tak v první řadě je to výzva - stejně jako v opravdovém sportu je to snaha být nejlepší. No a pak to jsou samozřejmě odměny - pro průměrné hráče to může být zlato na zaplacení Premium účtu každý měsíc a pro ty lepší desítky tisíc goldu a v nejlepším případě i peněžní odměny.

Asi nejnámějším druhem turnajů je formát 7/42 - což znamená 7 hráčů na team a maximální součet tier bodů 42 s tím, že maximální tier je osmý. Takže sestava je pak např. složená z 5xT8 a 2xT1 pro každý team. Samozřejmě existují i jiné formáty turnajů, mezi velice oblíbené patří 3v3 a pak samozřejmě 1v1 kde spoléháte jen sami na sebe.

Každopádně vždy doporučuji si před turnajem pořádně pročíst pravidla!

Technika

Rozhodně je důležité zvolit vhodnou techniku a proto se podíváme na nejčastěji

používané tanky. Z heavy tanků nejčastěji potkáte **IS3** (který pro vás v tomto čísle recenzuje akcido), **T32** a **AMX 50 100**, dá se použít i čínský **110**, **KV-5**, atp. Tyto tanky využijete hlavně na městských mapách. Z medium tanků je v současnosti největším favoritem **T69** a

neměla by chybět v žádném teamu, je univerzální a vhodná ke střelbě na kratší a střední vzdálenosti. U light tanků vede **AMX 13 90** - využijete jí všude tam kde je potřeba spotting a hlavně rychlé přesuny, nezbytnost pro otevřené mapy. K tomu účelu lze využít i **WZ-132**. No a samozřejmě nemůžeme zapomenout na tanky první úrovně - nejvíce je využíván **T1 Cunningham** pro svou rychlost, slušný dohled a možnost zničit nepřátelskou T1 na jeden zásobník. Každopádně neberte tento výběr jako nějaké dogma - fantazii se meze nekladou a technika je nejvíce závislá na použité taktice.

Zápas

Jak se orientovat na stránkách ESL rozepisovat nebudu, protože to by vydalo na román. Každopádně ihned jakmile tam máte protivníka doporučuji zadat k zápasu tzv. lineup - čili sestavu hráčů, kteří budou hrát. Druhý team pak okamžitě ví koho případně pozvat do tréninkové místnosti, kde se hraje veškerý esport. Další věc se kterou má většina nových teamů problém je "*pickování*" - výběr tanků.

To probíhá většinou tak, že tým s větším ratingem nebo tým po levé straně (domácí) vybere první dva tanky, pak zase druhý team dva tanky a takto se to střídá dokud se nevybere i poslední sedmý tank - je dobré na výběr protivníka reagovat a lze i trochu odhadnout jeho strategii. Po zápase nezapomeňte zadat výsledek nebo ho potvrdit a dodat výsledkové screenshoty.

Co nás čeká za turnaje?

Každou neděli se hraje klasický turnaj Go4WoT ve formátu 7/42, pouhou účastí v Go4WoT se automaticky účastníte loterie, ve které lze vyhrát prémiové tanky, **KV-5** nebo **Type 62**. Od 7.10. začne registrace do WG turnaje **Mangled Metal** což je oblíbený turnaj pro T10. Těž stále probíhá od neděle do čtvrtka A-series liga ze které se lze kvalifikovat do Pro-League. Je však vhodná i pro nové teamy jako trénink. Na konci měsíce nás čeká i **Fun Cup od WG**. Jaká budou pravidla se musíme nechat překvapit.

Každou středu probíhá 3v3 Fun cup, ale k tomu přibude nově i 3v3 A-series liga. Takže výběr je určitě velký a každý si najde svoje.

ingiiho škola map

Himmelsdorf - Standardní bitva

Základní info:

Typ mapy: Letní
Rozměry: 700m x 700m
Přidání do hry: Beta verze

Popis:

Jedna z nejstarších map, která je velice populární mezi hráči, díky rychlému a akčnímu boji. Celá mapa je pokryta husou městskou zástavbou. Upřed mapy se rozléhá čtvercové náměstí. Na sloupci 1 a 2 se táhne přes celou výšku mapy železniční trať. Na sloupci 7 se bojuje v oblíbené ulici, která se nazývá "banán" nebo "ulice smrti". Na sloupci 9 a 0 stojí vysoký kopec, na jehož vrcholu se rozprostírá rozpadlý hrad.

Lehké tanky / Scouti:

Tato mapa vůbec není vhodná pro pasivní scouty, jelikož na mapě není křoví. Zároveň není ani dostatek místa pro aktivní kroužení na mapě. Je výhodné ze začátku hry spotnout nepřítele ze středu mapy a poté se přesunout na železnici a spotovat tam.

Střední tanky:

U těchto vozidel nemusíme moc přemýšlet, kam pojedou. Výjezd na kopec nemůžete nic zkazit. Kolem hradu proběhne hlavní boj. Další místem pro něj, může být i železnice, pokud není ve hře dostatek scoutů.

Těžké tanky:

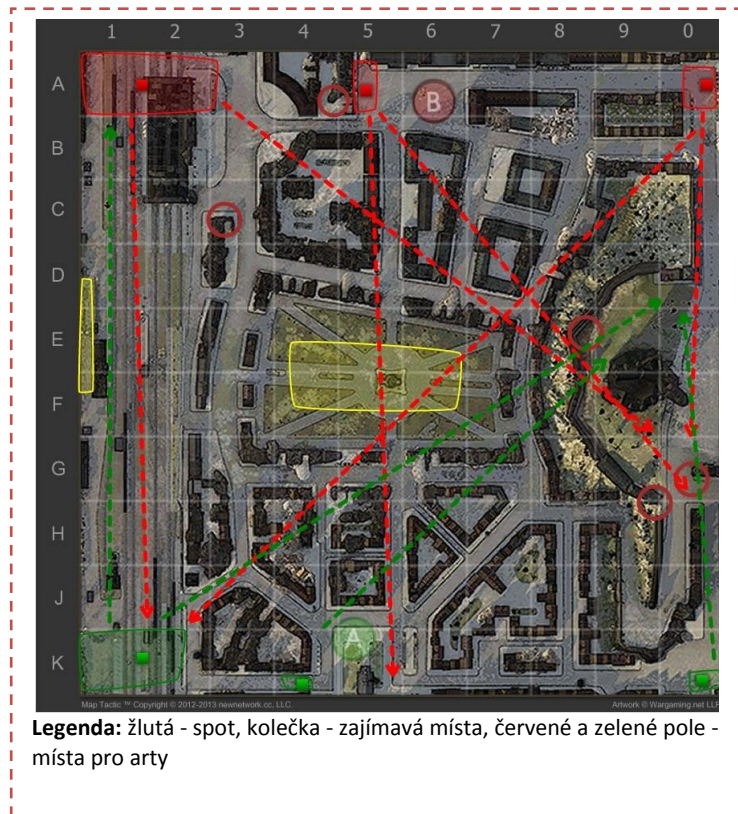
Rychlejší heavy tanky (IS-8, T110E5 apod.), mohou pomoci středním tankům na kopci, pokud je nepřítel v početní převaze středních tanků. Ale hlavní úloha je bojovat v uličce smrti, kde může vzniknout dlouhá přestřelka. Samozřejmě heavy tanky mohou zaujímat pozici i na sloupci 3.

TD:

Pokud jsme řidičem silně pancéřovaných TDček, (T95, Ferdinand, T28 apod.) určitě namiřte do ulice smrti. Pokud vlastníte méně pancéřované, (ISU-152, JagPanter apod.) pohybujte se na sloupci 1-3 a pomozte spoterům.

Arty:

Viz. obrázek

Legenda: žlutá - spot, kolečka - zajímavá místa, červené a zelené pole - místa pro arty

Místa, která stojí za zmínku:

Určitě vyzkoušejte okna na C6 a A4, pokud máte dobrou věž, určitě budete mít výhodu. Dalším místem je G8, odkud můžete pohodlně střílet na místo střetu na kopci. Další dvě místa jsou pro ostřelovače na D8 a H9 na kopci. V hradbách jsou díry, ze kterých jde pohodlně střílet na ulice na řádkách D a G.

Vlevo si všimněte heatmapy, která zobrazuje, kde se nejvíce nacházejí tanky obou týmů. Jak vidno, jižní tým na kopci většinou uspěje více a v samotném městě se bitva láme v ulici na linii D a E.

Tundra - Standardní bitva

Základní info:

Typ mapy: Letní

Rozměry: 800m x 800m

Přidání do hry: 0.8.8

Popis:

Nejnovější přírůstek ve WoT. Tundra je podle barevného vzhledu hodně podobná mapě Karélie, zejména členitostí. Po celé mapě jsou rozprostřeny malé kopečky, skály, balvany, za které se dá schovat. Strategickým místem je kopec na pravé straně uprostřed, o který se vždy seběhne hlavní souboj. Nepřátelé jsou od sebe rozděleni řekou, která protéká přes střed mapy, kde bychom si měli dávat pozor na hloubku vody. Základny jsou blízko u sebe a jsou propojeny mostem přes řeku. Na levé straně mapy stojí dřevařská pila a jižně od ní teče řeka, ze které vystupuje na některých místech země nad hladinu.

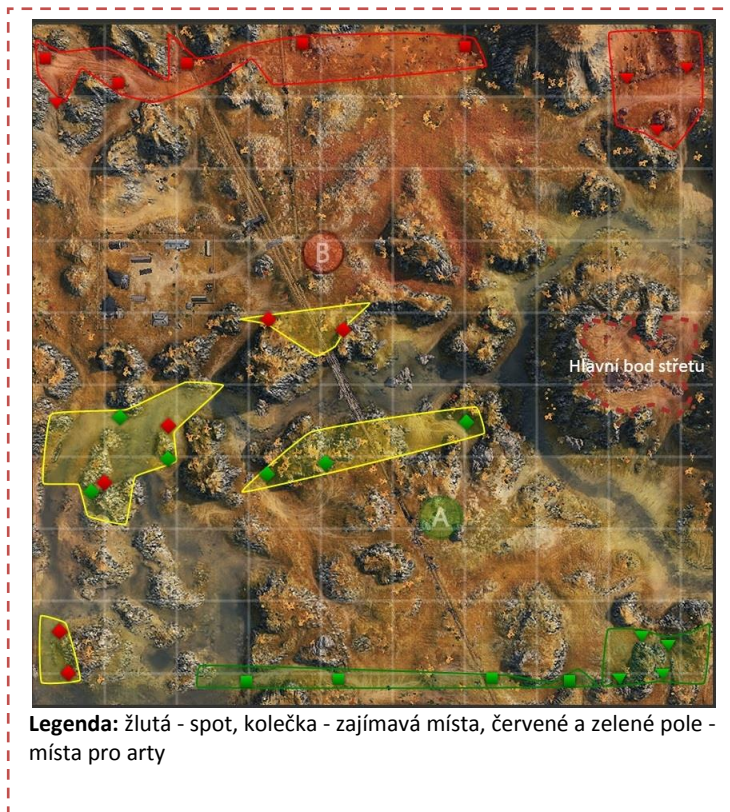
Lehké tanky / Scouti:

Scoutům se hned na začátku bitvy nabízí zajímavá možnost spotovat ze středu mapy nepřítele. Další možnost je číhat okolo pily. Každopádně nemá cenu jet na kopec na pravé straně.

Střední tanky:

Medka jsou na této mapě užitečná

kdekoliv. Pokud vlastní opravdu rychlé medko a máte dobrou výchozí pozici, zkuste se rychle dostat

Legenda: žlutá - spot, kolečka - zajímavá místa, červené a zelené pole - místa pro arty

na kopec. Pokud však budete pomalí, končíte, protože výjezd na kopec není příliš krytý a nepřítel vás tam hravě zničí.

Těžké tanky:

Těžké tanky se často střetávají na sloupci nula, pod výjezdem na kopec, měly však dávat si dobrý pozor, kam se vystrkují, protože TDčka na ně čekají. Určitě není na škodu ani zaútočit přes vodu na levé straně mapy, často tam nebývá moc tanků.

TD:

TDčka kempí na obvykle na kraji mapy a čekají, až někdo pod kopcem se vystrčí a dostane od nich pěknou ránu. To samé platí i pro levou stranu.

Arty:

Jejich obvyklá pozice je na A1-A6 na druhé straně J4-J8. Odtud mohou pohodně odstřelovat velkou část mapy.

Místa, která stojí za zmínku:

Určitě pro TDčka A9-A0 na druhé straně K9-K0. Na těchto místech budou vždy někdo stát a odstřelovat, takže s tím počítejte. Na A1-B1 další dobré místo pro TD, ideální pozice na odstřelování tanků, vyjíždějících z vody na E1.

Rozhovor s Veiderem

(Veider je šéf týmu, který balancuje ve WoT tanky)

Zdroj: FTR, převzato z US fóra, překlad ruského online rozhovoru

Nerfy a buffy:

1. T57 a Foch 155 nedostanou nerf v 8.9, ale až v 9.0
2. KV-1S nebude v nejbližší budoucnosti nerfována, vývojáři ale uvažují nad rozdělením na dva tanky (zřejmě KV-85 a KV-122)
3. V příští aktualizaci bude buffováno mnoho tanků, všechny ale na středních tierech. Nečekejte buffy na devítkách a desítkách.
4. Malý buff dostanou i artyny středních tierů, půjde zejména o rychlost zaměření a rychlost letu projektilů.
5. VK4502B bude možná buffována, ale neočekávejte, že se tak stane brzy
6. Tanky, které buff nedostanou: AMX 50B, AMX 13 75, T95, T43, Jagdtiger, JgTig 8.8 (kvůli úpravě podvozku), KV-5, Maus.
7. Během remodellingu IS-3 se nezhorší jeho pancéřování. Ve skutečnosti se možná trochulepší díky změnám úhlů. Tank bude také vyšší, na screeny, které jste viděli, byly modely teprve rozpracované.

Nové funkcionality:

1. 7/42 bitvy přijdou v 8.9. Testuje se také nový systém turnajů, Veiderovi se zamlouvá.
2. Připravují se zajímavé změny (například podpora systému Havoc, kompletní remodelling všech tanků se zvýšením počtu polygonů a zlepšením textur), nečekejte ale nic tak velkého, jako byla nová fyzika v 8.0.
3. Budou bonusy za nevyhýbání se boji (c66: Původní výraz "tanking", zřejmě něco proti kempení)
4. Vývojářům se současný MM systém nezamlouvá (například když nebere v potaz počty TD v jednotlivých týmech), čili se v dalších aktualizacích dají očekávat nějaké úpravy
5. Přibude městských map

Nové tanky:

1. V budoucnu bude přidán Objekt 430, naváže na poslední sovětský strom středních tanků. Objekt 140 nebude ze hry odstraněn a zůstane na desítkě.
2. Novými lehkými tanky budou: RU251 v německém stromu (max. rychlost cca 80km/h), Wallker Bulldog v americkém stromu (zřejmě to bude damage dealer). WG by také rádo uvedlo nový sovětský light, zrovna teď se uvažuje o jednom tanku, který existoval pouze na papíře, měl tři pojezdová kola, věž podobnou té z T-34/85 a přední pancíř, podobný tomu z IS-4, pouze s 90mm tloušťkou. Brzy bude oznámeno víc.

Všehochuť:

1. Proces tvorby map a tým, který je připravuje, prošly změnami, nové mapy by tak měly být vybalancovanější
2. Původní mapy v přepracovaných verzích dělal už tento nový tým
3. Veiderovi se nelíbí současný Redshire, rád by ho nechal kompletně přepracovat
4. Veider si myslí, že Foch 155 není vybalancovaný

Rozhovor:

Proč jste změnili SuperPershing?

Protože existovala velká chyba v jeho kolizním modelu, měl něco, co mít neměl

Proč jste odstranili T-50-2?

Protože jeho role ve hře byla zcela odlišná od jeho role v reálu, navíc nebyl vybalancovaný. Takže jsme ho mohli buďto velmi, velmi výrazně nerfnout, nebo vyměnit za jiný tank.

Jste známý jako zastánce historické věrnosti tanků ve hře, budete do historicky věrné podoby upravovat IS-7?

Ne. Kdybychom to udělali, museli bychom ho posunout na tier 12 nebo ještě výš.

Myslíte si, že je E-25 nevybalancovaná?

Statistiky nám říkají něco jiného. "Easy to learn, hard to master." (c66: anglické rčení, něco ve smyslu 'je lehké se s ním naučit, ale je těžké ho zvládnout mistrovsky')

Kdy můžeme očekávat garážové bitvy?

Zřejmě nikdy. Nemyslíme si, že je to dobrý nápad.

Jak historicky věrný je IS-4?

Ne příliš, dali jsme mu jiné dělo. Historicky nesl pouze D25-T IRL.

Proč jste vydávali tanky série E, které existovaly jen na papíře, s jejich motory, které existovaly jen na papíře. Abyste jim je mohli potom vzít?

Lidé se mění, hráči se mění, trh se mění, jsou noví konkurenti.

Konkurenti? Obáváte se War Thunder?

Ano. Ale konkurence je vždycky dobrá věc.

World of Warplanes nebo War Thunder?

Hraju oboje a oboje si užívám. World of Warplanes je jednodušší na osvojení.

Nerfovali a buffovali jste tanky v závislosti na jejich winrate. Změnilo se od té doby něco?

Mnohé. Teď bereme do úvahy i počet odehraných bitev, průměrná XP, trend změn a názor komunity. Proto budeme T57 a Foch 155 nerfovat jako první, i když jejich WR to nutně nevyžaduje.

Proč jste nerfovali artyny a buffovali TD?

Skoro každý turnaj byl bytostně ovlivněn artileriem. Zkusili jsme to trochu změnit a myslíme si, že se nám to povedlo. TD nebyla v turnajích používána, proto jsme je buffli, aby byla použitelnější.

Budete nerfovat TD do jejich původní role? S nerfem artilerií se v MM tabulce objevila spousta TD.

Prověřujeme současný stav, ale na rozhodnutí je ještě příliš brzo, od nerfu artilerií neuplynul dostatek času.

T95 potřebuje buff!

Nepotřebuje. T95 je úžasný stroj s unikátním stylem hraní. Jediná nepříjemná věc je jeho slabý motor.

K nové linii německých TD. Říkám to správně, když budu tvrdit, že nebudou mít prakticky žádný pancír, budou pomalá, ale budou mít brutální kanóny?

Mmmm... Ano.

Závěrečné boje u Stalingradu z pohledu dobového nacistického tisku

Originál na valka.cz/clanek_1030.html, převzato s laskavým svolením autora článku, Jana Ešnera a majitele serveru valka.cz, Radka Havelky.

Bitva o Stalingrad. Jedna z největších a nejkrvavějších bitev dvacátého století. Rusy opěvována jako slavné vítězství, Němci považována za jednu z největších německých tragédií tohoto století. Kdosi řekl, že dějiny píší vítězové. Zkusme se však nyní na válku podívat očima poražených. Jak viděl závěr bitvy u Stalingradu tehdejší tisk? Jakým způsobem popisovaly boj německé armády nacistické noviny? Z palety „zglajchšaltovaných“ tiskovin jsem vybral reakce listu Elbetalzeitung (*dobový úřední deník NSDAP Sudetské župy pro okresy Ústí nad Labem a Litoměřice*). Alespoň pro představu, co se také dalo číst na území předmnichovského Československa. Vybral jsem nejzajímavější články z ledna a začátku února 1943. (Citované informace z tisku jsou pro lepší přehlednost vytištěny kurzívou.)

Bilancování

Přišel rok 1943. Počátek konce sil Osy. Německo pomalu, ale jistě zůstávalo v Evropě osamoceno. Rok 1942 znamenal pro pozemní armádu zkušenost s již několika velkými neúspěchy. Po porážce Afrikakorpsu u el-Alameinu se stále zhoršuje i pozice wehrmachtu na východní frontě. Předchozí rok přinesl neúspěch u Moskvě, rok 1942 byl ve znamení bojů na jihu SSSR. Zatímco útok na Kavkaz stál spíše mimo pozornost médií, vše se soustředilo na mohutný úder 6. armády na Stalingrad. Mimo jiné právě díky jeho názvu. Co by si mohl přát Hitler více, než pokořit město nesoucí jméno jeho úhlavního nepřítele. Právě proto byl zájem médií směřován právě do donské oblasti.

Německé noviny Elbetalzeitung začínají rok 1943, jak jinak, než bilancováním. Tehdy vyšly noviny i 1. ledna. Zmiňují, že národ má pouze jednu myšlenku – „Vítězství“ – tak to alespoň viděl ve svém projevu otiskném v novinách Konrad Henlein. Otištěné každodenní hlášení OKW (*vrchní velitelství wehrmachtu*) z 2. ledna oznamovalo, že „v oblasti Tereku, Stalingradu a v donské oblasti utrpěl nepřítel při pokračování svého marného útoku vysoké ztráty...“.

Tento den jsou také přinášeny výsledky německé námořní války. Boje u Stalingradu jsou, alespoň na chvíli, zapomenuty. Noviny přinášají famózní úspěchy ponorkové

války. Nutno konstatovat, že se zde chváří ponorková zbraň zcela oprávněně, neboť jestli mohl být Hitler s něčím za rok 1942 opravdu spokojen, tak to mohly být pouze německé ponorky. Mluví se o téměř 9 milionech tun BRT potopené nepřátelské lodní tonáže. Přestože jsou výsledky mírně nadhodnoceny, nebyl v tom zřejmě úmysl. Zde si propaganda skutečně nemusela výsledky přetvářet k obrazu svému.

Boje očima tisku

Od 5. ledna začíná prakticky každodenní informování o situaci v jižním sektoru východní fronty. Většinou se jedná o zprávy vydané OKW, objevují se však i klasické články plné propagandy. Toho dne (5.1. 1943) se objevuje článek nazvaný „Vysoké ztráty Sovětů v donské oblasti“. Autor se zde raduje z jednotlivých vybraných úspěchů německé armády. Zpráva o potopení sovětského parníkuněmeckou ponorkou, což samo o sobě je vzhledem k těžkým bojům německé pěchoty skutečně podružnou záležitostí, je pak doplněno informací o sestřelení 16 britských bombardérů – tedy opět podružnost, navíc není ani přesněji specifikováno, kde k tomu došlo, takže to lze jen těžko ověřit.

O den později se objevuje zpráva o 170. vyznamenaném německém vojákovi, kterýsi může ke svému Rytířskému kříži připnout Dubové ratolesti. Až se nebude dostávat dobrých zpráv, stanou se oznámení o nových povýšených každodenní propagandistickou rutinou. Z tohoto dne (6. ledna) jmenujme ještě článek „Německé hrdinství v obtížné obraně“. Mluví se o „odražení sovětských protiútoků“ (situace Rusů není tedy špatná, jsou-li schopni protiútoků) a o úspěchu jedné z tankových divízi, která zničila 31 sovětských tanků.

V dalším vydání (7. ledna) se objevuje článek „Sovětské útoky na Donu odraženy“. Hovoří se o zničení 20 nepřátelských tanků i o úspěších německých stíhačů a flaků. Východní fronta jako celek je pak hodnocena zprávou OKW. Ta popisuje i ledovou cestu hladovějícího nepřítele u Leningradu. Noviny z 8. ledna jakoby kopírovaly zprávy z dřívějších dnů. Opět se totiž mluví o „úspěšných obranných bojích na východě“. Kdo chce pochopit skutečnou situaci, musí bedlivě pozorovat slovičkaření. Již po několik dnů se hovoří o „obránných“ bojích. Znamená to tedy, že se Paulusova 6. armáda pouze brání. A tudíž se karta v této bitvě obrací. Mnoho nám může prozradit formulace „Luftwaffe sestřelila 32 letadel bez vlastních ztrát“. Zde se objevuje termín vlastní ztráty. O nich se totiž mlčí. Při zprávách o sestřelení 44 letadel (ze 7. ledna) se termín vlastní ztráty nepoužil. Znamená to tedy, že nějaké ztráty byly. Pokud by nebyly, jistě by se to u zprávy ze 7. ledna objevilo. Takový obrovský úspěch by jistě nebyl zamlčen. O vlastních ztrátách, pakliže nějaké skutečně jsou, se tedy v tisku nedočteme!

8. ledna se objevuje článek „Pružné vedení boje“. Tento zmiňuje, že oproti jiným, strnulým frontám probíhají díky obrovskému prostoru boje na východní frontě velmi pružně. Je umožněn volnější

pohyb průzkumných vojsk a lze tak jednodušeji získávat informace o nepříteli. Pro výsledek bojů je, podle článku, důležité, že „*hustě osídlené průmyslové oblasti a existenčně důležité obilnice se nacházejí pevně v německých rukou a důležité odříznuté sovětské zásobovací trasy nemohou být žádným protiútokem dotčeny...*“

Aby zprávy z boje nebyly tak fádní, věnuje se Elbetalzeitung ve stejném vydání zejména ponorkové válce. Je zde pokus zastínit nedobrou situaci pozemních vojsk úspěchy německých ponorek. Článek „*Bitva o Atlantik rozhoduje osud světa*“ však lze nazvat pouze nesmyslem. Propaganda se zde opírá o vyjádření jednoho britského komentátora, který měl údajně prohlásit: „...*Věřím, že o osudu světa rozhodne boj v Atlantiku. Spojené národy válku prohrají, pokud prohrají válku v Atlantiku.*“

Význam ponorkové války je zveličován a, jak již ukazuje název, doveden ad absurdum. Aby se však hovořilo i o pozemní složce německé armády, objevuje se článek „*Obránce průsmyku Halfája mrtev*“ o smrti majora Bacha, nositeli Rytířského kříže, v britském zajateckém táboře. Major Bach se stal proslulým hrdinou Rommelova Afrikakorpsu jako statečný obránce průsmyku Hafája v severní Africe. Oslava hrdinů je totiž vděčným námětem všech propagand: „*Když uprostřed ledna 1942 nepřítel s přesilou zaútočil, patřil kapitán Bach k těm statečným... kteří vzdali odpor až když vyčerpali veškerou munici. Poté padl kapitán Bach kdo anglického zajetí, ve kterém – mezitím povýšen na majora – nyní zemřel. Jeho jméno bude u všech vojáků a Africe navždy spojeno s obranou průsmyku Halfája a nezůstane zapomenuto.*“

Hlášení OKW z 10. ledna oznámilo: „*Obranná bitva na jihu východní fronty pokračuje s nezmenšenou neústupností. Všechny nepřátelské útoky byly odraženy. Během protiútku německých jednotek bylo zničeno 26 nepřátelských tanků. Na jednom místě zničily pěchota a svazy tanků nepřátelský pluk... Stíhači sestřelili 12 sovětských stíhačů bez vlastních ztrát.*“ Je to opět jedno z typických hlášení. Přestože se jedná o oficiální hlášení, objevují se tam často přebytná adjektiva („*nezmenšená neústupnost*“). Hra se slovy je pro totalitní tisk typická.

Výtisk z 11. ledna volně navazuje na předchozí článek o úspěchu německých ponorek a zmiňuje potopení 13 lodí. K tomu ještě přidává „*vzornou spolupráci*“ luftwaffe a tanků při zničení 60 sovětských tanků. O vlastních ztrátách se pochopitelně opět mlčí. OKW oznamuje: „*U Stalingradu byly krvavě odraženy pokračující útoky několikanásobné přesily sovětské pěchoty a tanků.*“ Noviny z 12. ledna se nesou ve znamení oslav 50. narozenin Hermana Göringa. Monotónní zpráva OKW opět popisuje úspěchy obranných bojů u Stalingradu. Výtisk z tohoto dne je však pozoruhodný jinou zprávou. Poprvé se zde hovoří i o americko-japonských bojích v jižním Pacifiku. Článek „*Také Roosevelt konečně přiznává těžké porážky*“ popisuje události z 26. října 1942. (*Otisknuto v lednu 1943 – zřejmě snaha přinést pozitivní zprávu odkudkoli a jakkoli starou.*) Článek se vrací k námořní bitvě letadlových lodí u ostrovů Santa Cruz, ve které Američané ztratili pýchu svého námořnictva, letadlovou loď Hornet. Zpráva je tedy o události více než dva měsíce staré. Navíc to byl úspěch Japonců – nikoli německých zbraní. To jen ilustruje zoufalou situaci Němců a jejich nulový počet pozitivních zpráv.

V tomto výtisku se dokonce objevují technické údaje (*výzbroj, výtlač, počet letadel atd.*) Hornetu, což vypadá opravdu absurdně. O technických parametrech se nehovoří ani v souvislosti s německými zbraněmi a najednou se zde hovoří o parametrech americké letadlové lodi.

13. leden je opět plný informací o úspěchu ponorkové války (*vždyť jiné přece nejsou*). Objevuje se článek „*Stále úder za úderem*“, mluví se o „*nových úspěších německých ponorek*“ a o tom, že „*Eisenhowerova ofenzíva je torpédována již v Atlantiku.*“ Národu se ve článku sděluje, že úspěch v podobě potopených lodí jednoho z konvojů do severní Afriky se dostane do „*slavných análů německé ponorkové zbraně.*“ Pro spojence to měla být velká rána a není prý „*žádný div, že je ve Washingtonu a Londýně vzrušení a jen s obtížemi lze zakrýt rozčilení, které vyvolaly zničující údery v plutokratickém táboře...*“ Tím mělo být naznačeno, že Američané nejsou schopni dopravovat posily do severní Afriky. Opak však byl pravdou. Navíc je velmi pozoruhodně označen tábor západních spojenců za

„plutokratický“.

Noviny z 15. ledna se nečekaně opět věnují zkáze Hornetu. Je zde otištěna zpráva válečného korespondenta United Press pod názvem „Smrtící úder pro Hornet“. Kromě této cizí zprávy je zde citován i převzatý článek ze švýcarského listu La Suisse. Autor článku, mimochodem označen za nestranného, se vyjadřuje k průběhu ponorkové války: „Po 40 měsících války na moři nebyla na straně spojenců nalezena žádná opravdová zbraň, se kterou by bylo možné se činnosti německých ponorek ubránit.“

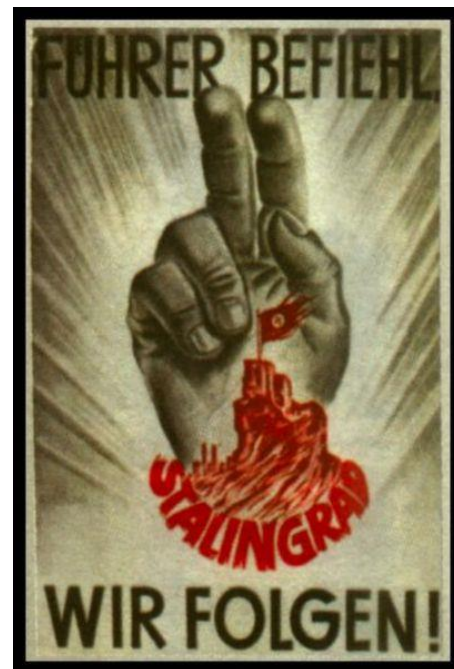
Mimo to, se zde objevuje i oficiální zpráva týkající se samotného velitele německé 6. armády generálplukovníka Pauluse. Paulus byl vyznamenán a dostal blahopřejný telegram od vůdce: „Ve vděčném ocenění Vašeho hrdinského nasazení v boji za budoucnost našeho národa Vám propůjčuji jako 178. vojákovi německé armády Dubové ratolesti s meči a brilianty k Rytířskému kříži Železného kříže.“ (Podepsán Adolf Hitler). V přesvědčivém vydání se Paulusova fotografie objeví na titulní straně novin.

Zpráva OKW oznamuje: „V oblasti Stalingradu se v zuřivých bojích brání německé jednotky těžkým útokům nepřítele.“ V hlášení z 16. ledna se do zprávy o stejném obsahu pouze přidá před spojení „těžké útoky“ slovíčko „neustávající“. Pozornému oku by nemělo uniknout, že zde dochází k dalšímu posunu. V souvislosti s nepřítelem se mluví o „těžkých útocích“. Dříve se spojení „těžký útok“ používalo výhradně v souvislosti s německými útoky. Je to opět ona hra se slovy, německou propagandou mistrně prováděná, která má čtenáře pomalu připravit na možnou konečnou porážku.

18. ledna se kromě Paulusovy fotografie v novinách objevuje článek „Heroický obranný boj okolo Stalingradu“. Mluví se o vyvrcholení bojů. Dochází také k určitým změnám v jejich popisu. Zmiňuje se, že co bylo možné, proměnily německé jednotky v obranná postavení. Píše se, že „sovětská vojska útočí ze všech směrů bez ohledu na vlastní ztráty na lidech a materiálu“. A článek pokračuje: „...V zápasu, který vyžaduje nervy, pěsti a ocel získaly nehynoucí slávu všechny útvary: Granátníci, ženisté, tankisté i dělostřelci...“ Z toho je patrné, že je povolna přiznávání skutečný stav věcí. O přípravě obyvatelstva na porážku svědčí slovní spojení „získaly nehynoucí slávu“. V těchto slovech je naznačena absolutní převaha Rusů. Ať již materiální, tak i v lidském potenciálu. Pryč jsou vychloubačné sliby Göringa o leteckém mostu, který udrží 6. armádu.

Aby se skutečný stav věcí podařilo alespoň trochu zastínit, objevuje se opět evergreen – úspěchy německých ponorek. Čtenář si může v článku „Těžké údery našich ponorek“ přečíst o úspěšném týdnu (8.-15. leden 1943), ve kterém bylo potopeno 34 nepřátelských lodí. V listu je dále citován projev admirála Bernottiho: „...Nepřátelští agitátoři se pokoušeli uklidnit veřejné mínění v USA a zejména v Anglii tím, že se USA podaří počet potopených lodí vyrovnat počtem nově postavených. Německé a italské ponorky však znemožní veškeré úsilí nepřítele a ponorková válka nakonec přinese rozhodnutí.“ Cynicky vzato, Bernotti se nemýlil. Kdyby však byl jenom tužil, že již květen 1943 přinese krutou porážku německých ponorek a ovlivní takcelou válku v Atlantiku...

K zamyšlení je nicméně titul „Ponorková válka klíčem k vítězství“. Je jasné, že za klíč k vítězství jsou považovány pouze ponorky. Již dávno ne pozemní armáda či letectvo. O letectvu se příliš nepíše (pouze občas nějaký ten sestřel nepřátelských letadel a to prakticky toliko na východní frontě, popřípadě oznámení o jubilejním sestřelu leteckého esa), v souvislosti s pozemními jednotkami se mluvívá pouze o „hrdinských obranných bojích“. Je to značně tristní obraz ještě před pár měsíci neporazitelného wehrmachtu.

O utrpení a podmínkách, ve kterých se bojuje, se příliš nemluví. Stále ještě ve vydání z 18. ledna se objevuje článek „*Jak se východní armáda připravuje na zimu*“. Konstatuje se, že „*předpokladem k aktivnímu vedení války jsou zásoby, výzbroj a výcvik*“. Dále článek sděluje: „*Pojem „zimní příprava“ budí všeobecně představu, že se jedná o čistě materiální přípravu... To je z velké části správný předpoklad, ale nesmí se zapomínat, že bitvy vyhrávají lidé a nikoli materiál. Když je voják vnitřně připraven a vybaven na válku v zimě... pak teprve má převahu nad nepřítelem, za předpokladu, že má dispozici všechny pomůcky, které mu umožňují pochod i boj v třeskutézimě...*“

V dalším vydání (19. ledna) hlášení OKW hovoří o tom, že „*těžké sovětské úderby byly odraženy*“. A jako obvykle, „*nepříteli byly způsobeny vysoké ztráty na tancích, letadlech a lidech*.“

Objevuje se zde zmínka i o další frontě, která byla na delší dobu prakticky vytěsněna. Jedná se samozřejmě o severní Afriku. Zde se mluví o „*zavilém odporu německo-italské tankové armády*“, čili je naznačena zoufalá situace i na této frontě.

Pro „*uvolnění*“ je zde čtenář informován o bombardování Londýna silami luftwaffe, které probíhalo v několika vlnách. Tato informace není živou propagandou. V noci ze 17. na 18. ledna 118 bombardérů luftwaffe skutečně Londýn bombardovalo. Němci tehdy ztratili pouze šest letadel. Byl to první noční nálet na Londýn od 11. května 1941.

Příští den (20. ledna) se mluví o dalších sovětských úderech, čili nic nového. Objevuje se pouze další termín – „*hrdinský odpor stalingradských bojovníků*“. Noviny přinesly také fotografie z bojů u Stalingradu.

Skutečná změna a obrat úplně jiným směrem se objevuje na stránkách Elbetalzeitungu 22. ledna. Je zde totiž otištěn článek „*Po 20 let...*“ s podtitulem „*Jak Sovětský svaz plánuje a Istivě připravoval útok na evropskou kulturu*“. Článek mimo jiné konstatuje, že si „*strašlivost obřích bojů*“ na východě budeme moci uvědomit až tehdy, kdy pochopíme s jak ...bezohlednou brutalitou a chladným opovržením nad veškerými člověka důstojnými podmínkami obyvatel připravoval bolševismus po desetiletí zničující útok proti Evropě.“ Nyní, po vojenských neúspěších, list přešel k

osvědčené ideologii. Zajímavé je snad jen to, jaký slovník je použit. Jak popisuje jedna totalitní ideologie druhou. V tomto směru si totiž vůbec nemají co navzájem vyčítat. Bezohledná brutalita je totiž společná oběma diktaturám.

Jedinou pro propagandu pozitivní informací je 50. noční vítězství stíhacího esa majora Lenta. Helmut Lent jich nakonec v noci zaznamenal přes 100!

25. ledna spatříme na titulní straně článek „*Hrdinský epos o Stalingradu*“ a podtitul „*Největší nasazení a obětavost frontových bojovníků - příklad pro vlast*“. Článek mimo jiné tvrdí: „*Dokud bude na frontě zuřit zimní bitva, do té doby budou stát stateční obránci Stalingradu v nejpřednější linii*.“

Jejich připravenost k nasazení, jejich obětavost a jejich hrdinství jsou nesrovnatelné. Již přes dva měsíce útočí bolševické zbraně na německá frontová postavení. Již přes dva měsíce vážně nejtvrdí tlak na vojskách v oblasti Stalingradu...“ Už se nepíše o průběhu bojů. Nyní se informování o bitvě stává čistě emocionální záležitostí. Mluví se o tom, jak již dva měsíce „bolševici narážejí na německá frontová postavení“. Jinými slovy tedy o tom, že již dva měsíce se Němci pouze brání.

Příštího dne (26. ledna) se v článku „Hrstka granátníků“ hovoří o „kamarádství a statečnosti vojáků“, titulky pro hlášení OKW oznamují, že „6. armáda si připíná nesmrtelnou čest na svou vlajku“.

Převeden do srozumitelného jazyka – toto je porážka.

27. ledna se objevuje článek „Evropa nebo bolševismus“. V něm se cituje z tiskovin spřátelených zemí. Za všechny alespoň bulharský list „Dnes“: „Největší hrdinský epos, který lidská historie zná, píší bojovníci od Stalingradu. Národ, který má takové válečné syny a který má takové množství statečných

činů, musí v sobě nést konečné vítězství. Toto hrdinství nemůže vstoupit nadarmo do historie, ale přinese v budoucnu své ovoce pro dobro celého lidstva...“

Zajímavě působí titulky „Železně pevné osudové společenství Paktu tří mocností v boji proti Sovětům“. Ve skutečnosti totiž již nejde o tři mocnosti. S pomocí Itálie se nedá počítat – půl roku poté bude dokonce sesazen Mussolini. Pakt tří mocností se změnil v obranný boj Německa a Japonska, které však v žádném případě nebudou koordinovat společné akce. Tedy už vlastně ani žádný pakt.

Článek „Evropa ctí hrdiny od Stalingradu“ je další lži. Propaganda se snaží namluvit lidem (a dost možná i sama sobě), že jde o nějaký boj celé Evropy proti komunismu. Ve skutečnosti je již v této chvíli Německo prakticky osamoceno (jediný stát skutečně schopný boje) a v průběhu času jej budou opouštět všichni jeho spojenci.

Důkazem beznaděje je i oslavování 149. leteckého vítězství německého stíhacího esa Heinze Bära. (Ten sestřelil celkem 220 letadel, z toho 124 na západě!) Zřejmě byl již tak akutní nedostatek dobrých zpráv, že se ani nepočkalo

na jeho 150. vítězství.

Nečekaně stále ještě optimisticky líčí situaci hlášení OKW: „Ve Stalingradu je heroický odpor obránců nezlomen. Útoky Sovětů proti západní a jižní frontě ztroskotaly s těžkými ztrátami nepřítele.“

Propaganda však lže dál. 29. ledna 1943 se objevuje titulky „Všechny masové útoky Sovětů odrazeny“. Podtitul „Přes největší nedostatky obránci Stalingradu mnohonásobně nepřátelské přesile čelí“ již nelze brát vážně. Velmi zajímavý je však termín „obránci Stalingradu“. Němci přeci byli útočníky, nikoli obránci. Toto „přivlastnění“ si Stalingradu je další typickou propagandistickou chimérou. Němci mohou bránit Berlín, ne však město jimi napadeného státu. Pak totiž musí být označeni za útočníky.

Objevuje se také článek „Proč Stalingrad?“. V něm se hovoří o tom, že „stále ještě bojují hrdinové 6. armády v troskách zničených postavení a sklepních jámách bývalého města Stalingradu...“. Dále článek pokračuje: „Důsledky německých vojenských úspěchů z podzimu 1942 se ukázaly již velice brzy

a ukazují se nyní ve větší míře denně. V týlu bojujících bolševiků se šklebí strašidlo bídy a z této bídy se narodila mohutná, zoufalá zimní ofenzíva bolševiků...“ Na závěr se pak dodává, že se nyní „sbírají všechny síly k novému pochodu, vstříc vítěznému rozhodnutí“.

Pokud by snad do té doby existoval v čtenář listu, který by nedokázal „dešifrovat“ slovní hrátky připravující lid na porážku, význam slovního spojení „stále ještě bojují hrdinové 6. armády“ musí být srozumitelný úplně každému.

Korunu všemu dodává článek „Japonská pozice garantuje konečné vítězství“. Očividně se už ani v tisku nevěřilo německé armádě. Navíc Němci nemohli pochopitelně tušit, že několik dnů po kapitulaci u Stalingradu budou Japonci evakuovat svá vojska z Guadalcanalu. Bude to znamenat přelom ve válce v Pacifiku. Bitva o Guadalcanal se tak dá s trochou nadsázky označit za „Stalingrad Pacifiku“. Hlášení OKW jen konstatuje, že „ve Stalingradu probíhají zuřivé nepřátelské útoky proti jižní frontě, kterým přes největší útrapy a mnohonásobnou přesilu nepřítele, jednotky stále čelí.“

V novinách z 30.-31. ledna lze najít na titulní straně fotografii Adolfa Hitlera při svém projevu. Ten je sledován stovkami lidí. Fotografie vychází s titulkem. „Lid semknutý kolem svého vůdce“. Pod fotografií pak stojí:

Tak tomu bylo, když A.Hitler před 10 lety převzal moc.

Tak tomu bylo, když se A.Hitler 6.7. 1940 vrátil jako vítěz z francouzského polního tažení.

Tak je tomu dnes, když fronta a domov v největším nasazení radostně bojují za konečné vítězství.

Tak tomu bude vždy, neboť cesta Vůdce se stala cestou Velkoněmecka ke svobodě.

Vychází také článek „Boj ve Stalingradu pokračuje“. Hlásá, že „nikdo není v boji sám. Od generála po granátníka jsou všichni spojeni statečnou, neústupnou vůlí obstát v zápase na život a na smrt...“

V novinách z 1. února se vše již chystá na totální válku. Slova: „V této válce nemůže být vítěze a poraženého, ale budou pouze ti, kteří přežijí a ti, kteří budou zničeni“ hovoří naprosto jednoznačně.

Konečně se také objevují první slova o skutečné porážce ve článku „Hrdinný boj ve Stalingradu“. Tam se oznamuje: „Boj 6. armády ve Stalingradu má pod osobním velením svého vrchního velitele generála polního maršála Pauluse hodinu od hodiny stále více srdcervoucí a dramatictější pokračování... Ze všech stran se posunují troskami města nepřátelské tanky... Přesto padají vlna za vlnou bolševických pěšáků v obranné palbě. Teprve když části jižních bojujících skupin vystřelily poslední munici, padli po hrdinském odporu v boji muže proti muži do zajetí...“ Nové slovo – zajetí – poprvé v souvislosti se zajetím německých vojáků.

Dále se lze v tisku dočíst o povýšení generálplukovníka Pauluse na polního maršála. Spoluním i byli povýšeni i generálplukovníci Kleist, Weichs a Busch.

A opět, zcela nepochopitelně, se list zmiňuje o bojích o Guadalcanal. Objevuje se zde informace o bitvě u Rennelova ostrova. Je zde oslavován japonský úspěch korunován potopením dvou bitevních lodí a tří křižníků. Ve skutečnosti zde Američani ztratili pouze jeden křižník. Německé informace se však zřejmě opíraly o japonskou propagandu, která byla mnohem lživější než německá.

Hlášení OKW z 2. ledna oznamuje: Ve Stalingradu zaútočil protivník po těžké dělostřelecké přípravě s obrovskou přesilou vojsk na poslední baštu obránců... V noci se mu podařilo, poté co naše hrdinsky bojující jednotky téměř vystřílely munici, na několika místech proniknout a prorazit obranný kruh, který doposud držel pohromadě.“

Elbetalzeitung si všímá i „*hrdinů Stalingradu*“. Největší úctě se těší generál Strecker, velitel severního kotle u Stalingradu, jenž se dokázal udržet až do 2. února. Jemu a jeho mužům je věnován článek v listu z 3. února „*Vojáci ze všech německých žup*“. Hlásá, že „*severně od Stalingradu dokázali 1. února vojáci ze všech německých žup pod velením generála pěchoty Streckera, jak umějí němečtí muži v nejtěžších podmínkách bojovat a vzdorovat...*“ O Paulusovi se v tuto chvíli nehovoří.

Zásadní slova o německé kapitulaci z 31. ledna 1943 se však do této chvíle stále neobjevila!

O konci Paulusovy armády u Stalingradu se zmiňují noviny až 4. února. Ten den vychází článek „*Vlajce do posledního dechu věrni*“ Mimo jiné uvádí: „*Je tomu tak. Již dva týdny bylo jisté, že stalingradští hrdinové nemohou být vyproštěni ani zásobováni, že tito muži stáli na ztracených pozicích, ale měli splnit úkol na němž závisí... osud Evropy, osud světa...*“ Podivná slova. Před 14 dny se sice již hovořilo o „*těžkých útocích*“ nepřítelů, ale o nemožnosti zásobování doposud nepadlo ani slovo. Opět klasická ukázka lži. Dále jsou v článku citována Göringova slova, že vojáci drželi 60-70 sovětských divízií a „*pokud by tyto divize tehdy prorazily, dosáhl by nejspíše bolševismus svého cíle. Teď přišly příliš pozdě. Německá obrana se mohla zkonsolidovat.*“

O ztrátách se v článku nebylo možné dočíst. V hlášení OKW z 3. ledna (*otištěném 4. ledna*) se hovořilo v titulku o „*slavném konci 6. armády*“. Vlastní zpráva sdělovala: „*Boj u Stalingradu skončil. Své vlajce do posledního dechu věrná, podlehla 6. armáda pod příkladným velením generála polního maršála Pauluse přesile nepřítelů a nepříznivým podmínkám.*“

O veliteli 6. armády, nyní již polnímu maršálovi Paulusovi, se list zmiňuje až 5. února. Zde jsou citována Paulusova slova: „*V nejtěžším boji jsme splnili naše povinnosti do posledního muže.*“

Ve stejný den vyšel ještě článek „*Odkaz stalingradských hrdinů*“, poslední významnější článek o Stalingradu. Mimo jiné uvádí: „*Heroický boj ve Stalingradu, který nyní skončil, byl ve druhé polovině ledna stále těžší a zuřivější. Pouze krátké rozhlasové zprávy spojoval ještě obránce s okolním světem. Pevná a jasná byla jejich slova. Byla to řeč mužů, jejichž statečná vůle nebyla zlomena ani mnohaměsíčním tvrdým bojem a strádáním ani přesilou nepřítelů...*“

Malý pokus ospravedlnit porážku přišel v listě z 6. února v článku „*Nepřítel by vás nikdy neporazil*“, který popisuje příčiny neúspěchu. Těmi prý byly zejména „*situace v zásobování, nedostatek munice a pohonných hmot*“. Počínaje dalším dnem se již o stalingradské bitvě nehovoří.

Závěrem

Bitva u Stalingradu. Krvavá jatka na jihu SSSR. Na rty se dere otázka – Přineslo to Němcům něco? Byly oběti zbytečné? S trochou cynického pragmatismu je nutné konstatovat, že zřejmě bylo nutné bojovat až do konce. Možnost stáhnout se propál Paulus v listopadu, možná ještě v prosinci 1942. Poté se již smyčka okolo 6. armády definitivně stáhla. Jediná německá armáda však dokázala celý leden 1943 poutat na sebe několik sovětských armád. Ty díky tomu nemohly být nasazeny jinde. Z tohoto pohledu pak boj do posledního muže význam měl.

Z nacistického tisku nebylo možné udělat si objektivní obrázek o událostech. Snad jen ten, kdo byl

schopen číst mezi řádky, dokázal ke konci skutečný stav věcí rozpoznat. Ale i kdyby byla skutečnost poznána většinou čtenářů, stejně neexistovala možnost něco změnit. Ve stejnou dobu, kdy jsou datovány tyto články, se uskutečnila spojenecká konference v Cassablance. Zde padlo rozhodnutí bojovat s Německem až do jeho kapitulace. Ustoupit nebylo kam, a tak bojovali vojáci i propagandisté v tisku až do hořkého konce.

Na závěr se podívejme na německé ztráty v této krvavé stalingradské bitvě. Díky dopravním letadlům se podařilo evakuovat k 24. lednu ještě 42 000 raněných vojáků, kterým se tak na poslední chvíli podařilo zachránit. Drtivá většina ostatních však takové štěstí neměla. V jednotlivých pramenech se německé ztráty liší. Maximální odhady ztrát činí 150 000 mužů. 31. ledna 1943 padlo do sovětského zajetí 91 000 mužů. K tomu je nutné přičíst dalších necelých 20 000 zajatých z doby před 31. lednem. Z těchto zhruba 110 000 se jich vrátilo po válce pouze 6 000! A ne v roce 1945 či 1946, ale až v polovině 50. let po intervenci spolkového kancléře Konráda Adenauera!

Soutěž o luxusní set s kódem na PzII Ausf. J

Vyhlašujeme soutěž o luxusní dárkový set s kódem na premium tank PzKpfw II. Ausf. J. Podmínky soutěže jsou uvedeny ve videu na adrese uvedené níže (lze použít i QR kód).

O co se hraje?

- kód na tank PzKpfw II Ausf. J + posádka
- 10 000 goldů
- 3 měsíce premium účtu
- jedno místo v garáži
- podložka pod myš World of Tanks
- stříbrný přívěšek World of Tanks
- kniha o Bitvě o Moskvu s vlastnoručním věnováním od SerBa, viceprezidenta WG
- dvě CD s WoT obsahem (videa, soundtrack, atd.)
- plakát s tanky WoT
- oficiální manuál k World of Tanks

Všechny tyto ceny jsou součástí jednoho setu a vyhraje je jediný hráč.

Podmínky soutěže naleznete [zde](#):

goo.gl/EdqKYA

